

PDF hosted at the Radboud Repository of the Radboud University Nijmegen

The following full text is a publisher's version.

For additional information about this publication click this link.

<http://hdl.handle.net/2066/82554>

Please be advised that this information was generated on 2019-10-21 and may be subject to change.

ETHIEK

Goed blijven in het Radboud

Eén keer ben ik zelf heel kort patiënt geweest in ons UMC. Een jaar of zeven geleden had ik een hoofdpijn zo erg dat ik mijn hoofd wel tegen een muur wilde gebracht, we zeiden erbij dat ik eigenlijk collega ben. De pijn had iets te maken met een wortelkanaalontsteking in een kies. Na drie kwartier stond ik weer buiten met wat pijnstillers en een spoedafpraak bij mijn eigen tandarts. Ik was heel tevreden, ik was pijlsnel van mijn ellende afgeholpen en heel vriendelijk en respectvol bejegend. Maar..., misschien was ik wel extra netjes bejegend omdat ik collega ben. Volgende keer eens kijken hoe het is als ze niet weten dat je dat bent. De gelegenheid voor deze proef op de som kwam enkele maanden geleden. Mijn ex bleek op de

Spoedeisende Hulp te liggen vanwege een halfzijdige verlamming. Diezelfde avond verhuisde hij naar de afdeling medium care van neurologie. Op de CT-scan kon men geen afwijking vinden. Voor enkele dagen later werd een afspraak gemaakt voor een MRI-scan. Onze

dochter, hij en ik hebben een paar gezellige avonden doorgebracht met herinneringen ophalen en geheimen verklappen over voormalige collega's. We werkten namelijk samen op dezelfde school. De ochtend dat de MRI-scan zou zijn, werd ik gebeld, ze waren mijn ex aan het reanimeren, of we maar snel wilden komen. Hij had een wegraking gekregen tijdens de verzorging en was niet meer bij kennis geweest.

Twee uur heeft de reanimatie geduurd, toen functioneerde zijn hart weer. Vervolgens werd hij 24 uur lang gekoeld, om hersenbeschadiging zo veel mogelijk te voorkomen. Daarna leek hij geleidelijk bij te komen, er was hersenactiviteit. We moesten maar thuis gaan overnachten, zei de dokter, want slapen in de wachtkamer was niet iets om lang vol te houden. 's Morgens werden we weer gebeld. Zijn hart was er onherroepelijk mee opgehouden. Of we afscheid wilden komen nemen, want ze hielden hem met chemische middelen in leven.

Twee dagen op de intensive care van neurologie. Je vergeet ze nooit meer.

Ik wil de collega's die daar werken bedanken voor hun zorg voor mijn ex. En voor ons. Ze hebben op indrukwekkende manier alles gedaan om hem te behouden. Wat een aandacht. Wat een voortreffelijke onderlinge afstemming. Wat een samenwerking. Wat een uitstekende informatie en communicatie met ons. Wat een deskundigheid, wat een warmte. Hoezo beter worden in het Radboud?

Carla Bal